

dokumentech, které se, jak autor práce sám konstatuje, stávají čím dále tím více formální z hlediska hodnocení.

Kladně lze rovněž hodnotit pokus o analytický empirický přístup dokonce s určitým kvantitativním vyústěním a s využitím názorných grafických prvků při prezentaci výsledků získaných z rozborů hodnotících zpráv Komise RIA. Je dobře, že autor práce si uvědomuje nedostatečnost informací získaných z formálních zpráv a dokumentů, jež měl k dispozici. Nebylo by ovšem na závalu, kdyby naznačil hlubší možnosti a přístupy při analýze „efektivnosti“, tedy vlastního přínosu realizace procesu RIA a jeho dopadu na českou soudobou legislativu.

Se závěry vyslovenými na konci práce lze zřejmě souhlasit. Jsou kritické k postupu při uplatňování procesu a metody RIA v legislativním procesu ČR i ke kritice tohoto uplatňování z pozice Komise RIA, jejíž hodnotící zprávy jsou zde však pohříchu jediným informačním pramenem. Tato kritika by asi mohla být důraznější i adresnější, leč nelze klást přehnané nároky na pouhou kvalifikační práci. Nebylo by zajisté od věci dané téma rozvinout a prohloubit a doplnit o spíše kvalitativní než kvantitativní zkoumání na základě výpovědí přímo na procesu zúčastněných osob.

Celkové hodnocení práce vyznívá vysoce pozitivně. Zejména je nutno ocenit metodický i metodologický přístup diplomanta, jeho schopnost výběru a zpracování relevantních dokumentů i způsobilé generalizace.

V Praze dne 25. dubna 2019

Zpracoval: JUDr. František Novák, CSc.

